

Laleye Mektuplardan 15

– HimmətAYGÜT · 22 Şubat 2013

dağınığım.

her şeyi unutmuşluğum oluyor bu sıra

ama,

ne zaman saat altıda çalıp,

açar oluyorum gözlerimi umudu ipotekli bir güne,

çorabım, terliğim ve sen.

çünkü grisi herkes için dünyanın...

yaşamalısın diyorum kendime

gecenin nice binini görüp,

tek,

ama tek bir sabahını özlerken hep,

senli zamanın...

gözüme sokup,

boynumu gösterirken elindeki ilmeğe

geçiyorum diyen her an,

yok,

ucunda ölüm yazan yalnızlığa teslim olasım gelmedi hiç

içimden ama,

kabullenmişliğim doğrudur bazen

seni son yudum su gibi

kavrulmuş ciğerlerime bile

anlatamamışlıktan...

gönül, künye, savrulmuşluk.

bunlar benli hikayeler olsa da,

bir zaman sonrasında devamını nasılsa getireceksin diye,

kokun hala külhanbeyi edasıyla dolaşıp odalarda,

fincanın hala sıcak duruyor

hayalini gülümser bıraktığın

o koltuğun karşısında...

söylüyorum çünkü,

kirpiklerim bana rağmen şahitliğe hep hazır,

Lale...

geç yazılmış şiirlerden